75STE JAARGANG No. 9957 DONDERDAG 30 OKTOBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao | Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 | Telefoon: Redactie: 23858 | Advertentie: 23550 | Abonnementen en Bezorging: 24399

EERSTE audientie van PAUS JOHANNES XXIII

Vaticaanstad. — Paus Johannes XXIII heeft zich gisteren op zijn eerste audiente verontschuldigd voor zijn gebrek aan ervaring.

„Het spijt mij als ik een beetje een onhandige indruk maak, maar U weet, dat dit de eerste keer is, zei hij met een brede glimlach.

De spanning onder de ongeveer dertig bisschoppen, andere geestelijken, leden van de edelgarde en leken die hun opwachting kwamen maken voor een informele sfeer toen de Paus was binnengekomen. Het nieuwe hoofd van de Rooms-Katholieke Kerk spreide zijn handen uit en zei: **„U weet, dat ik een eenvoudige ziel ben. U moet het mij maar vergeven".**

Paus Johannes maakte zegenend het kruisteken, toen hij de kamer binnentrad. Hij sprak snel en maakte drukke gebaren. Ook bij het verlaten van het vertrek maakte hij het kruisteken boven de knielende aanwezigen. De audientie heeft twee minuten geduurd.

Paus Johannes de XXIIIe heeft Mgr. Domenico Tardini tot prostaatssecretaris benoemd. Mgr. Tardini had deze functie ook onder Paus Pius de twaalfde.

Onder Paus Pius de twaalfde was Mgr. Tardini prostaatssecretaris voor buitengewone kerkelijke aangelegenheden.

De keuze voor de bezetting van de post van staatssecretaris, welke Paus Pius de twaalfde veertien jaar onbezet heeft gelaten, gaat naar verluidt tussen de zeventigjarige Mgr. Tardini, die als „conservatief wordt beschouwd, en de 61-jarige Mgr. Giovanni Battista Montini, die gedurende tien jaar de rechterhand van de vorige Paus was.

Kroning geschiedt op 4 november.

De kroning van Paus Johannes de XXIIIe zal op 4 november geschieden, zo is bekendgemaakt.

Dit tijdstip is door de Paus zelf vastgesteld. Aanvankelijk werd verwacht, dat de kroning op 9 november zou plaats hebben.

De kroning van een Paus geschiedt gewoonlijk op een zondag of op een belangrijke feestdag. Naar men meent, zou Paus Johannes dinsdag gekozen kunnen hebben omdat de feestdag is van St. Charles Borromeus, over wie hij een studie in vijf delen heeft gepubliceerd.

Uit 150 jongens van de leeftijd van zes jaar koos de Franse filmproducent, Henri Verneuil, de kleine Papouf om hem in zijn nieuwe film „Het Losgeld van de Rode Chef" te laten optreden als tegenspeler van Fernandel. Foto: het nieuwe Franse boefje op de trappen van de Sacré-Coeur tijdens een proefopname.

BORIS PASTERNAK weigert Nobelprijs voor literatuur

Russische overheid tracht de vrijheid van gedachte uit te bannen, aldus Dulles

Stockholm. — De Russische schrijver Boris Pasternak heeft in een telegram aan de zweedse academie de nobelprijs voor litteratuur geweigerd.

Pasternak zegt: „Rekening houdend met de zin waarin deze onderscheiding in de gemeenschap waartoe ik behoor is geinterpreteerd, zie ik af van de onverdiende prijs die mij is toegekend. Neem mij mijn weigering, waartoe ik vrijelijk heb besloten, niet kwalijk.

Zaterdag betuigde Pasternak in een telegram aan de Zweedse academie zijn dank voor de toekenning van de prijs: „buitengewoon dankbaar, getroffen, trots, verbaasd, verlegen".

Minister Dulles, heeft tegenover verslaggevers verklaard dat Pasternaks weigering om de Nobelprijs te aanvaarden bewijst dat de Russische overheid tracht de vrijheid van gedachte uit te bannen. Naar zijn overtuiging is Pasternak tot de weigering gedwongen. Het systeem van het internationale communisme staat op eenvormigheid, niet alleen van daad maar ook van gedachte. Alles wat ook maar even die eenvormigheid te buiten gaat trachten zij uit te bannen.

Een aantal vooraanstaande Engelse schrijvers, filosofen en geleerden, onder wie verscheidene Nobelprijswinnaars, hebben een telegram aan de Russische vereniging van schrijvers gestuurd, waarin zij gewagen van ongerustheid over het lot van Pasternak, wiens roman „Dr. Ziwago" zij als een ontroerend menselijk document en niet als een politiek stuk beschouwen.

Het telegram is o.a. ondertekend door T. S. Eliot, Bertrand Russellan, Aldous Huxley, Somerset Maugham, G. B. Priestley, Rose Macaulay en Graham Greene.

Het huis van Pasternak buiten Moskou stond gisteren onder politiebewaking. Men gelooft, dat hem is meegedeeld, dat hij buiten de Sowjet-Unie moet blijven indien hij het land verlaat. Pasternak zou thans geen bezoekers meer kunnen ontvangen.

De Moskouse correspondent van AFP vernam telefonisch van de Russische vereniging van schrijvers dat zij nog niet op de hoogte was van Pasternaks weigering. Ook de redactie van de Litatoernaja Gazeta wist nog van niets, zo bleek uit een telefoontje.

Waarnemers in Stockholm zijn de mening toegedaan dat de Russen blij zouden zijn indien Pasternak de Sowjet-Unie zou verlaten, maar dat zijn weigering van de Nobelprijs er op wijst dat hij besloten heeft te blijven.

Secretaris Oesterling van de Zweedse academie zei dat dit de eerste keer is dat de Nobelprijs voor letterkunde is geweigerd.

Directeur dr. Staahle van de Nobelstichting zei dat Pasternaks naam op de lijst van Nobelprijswinnaars blijft staan met de aantekening dat de prijs geweigerd is. Als hij nog van besluit verandert voor de prijsuitreikingsdag (10 december a.s.) kan Pasternak nog zijn geld krijgen. Daarna zal hij het geld niet meer kunnen opeisen maar wel recht houden op de gouden medalje met oorkonde.

Secretaris dr. Oesterling verklaarde dat men achter Pasternaks besluit een menselijk drama voelt dat ons allen moet ontroeren.

Toen de academie Pasternak uitkoos als de Nobelprijswinnaar van dit jaar gebeurde dat omdat men van mening was dat zijn literaire kwaliteiten deze eer verdienden.

Onze mening blijft onaangetast door wat nu gebeurd is en de idealistische waarde van de onderscheiding is ongewijzigd.

Het bedrag dat beschikbaar is voor de Nobel-prijs 1958 voor literatuur en dat toegewezen was aan de Russische schrijver Pasternak, die evenwel gedwongen werd de prijs niet te accepteren, zal voor het volgend jaar worden gereserveerd, zo verluidt in welingelichte kringen in Stockholm.

De professoren Tsjerenkof en Tamm, twee van de drie Russische winnaars van de Nobelprijs voor natuurkunde, hebben gisteren op een persconferentie te Moskou meegedeeld, dat zij naar Stockholm zullen gaan om de prijs in ontvangst te nemen.

De derde geleerde, prof. Frank, heeft Tamm vanuit de badplaats Sotsji op de Krim telegrafisch meegedeeld, dat hij verheugd is over de toekenning van de prijs. Tsjerenkof en Tamm nemen aan, dat Frank mee zal gaan naar Stockholm.

Tamm wilde niet spreken over de Nobelprijs voor literatuur, die aan Pasternak werd toegekend. „Wij zijn hier alleen maar om over de prijs voor natuurkunde te spreken", zo zei hij.

De internationale P.E.N.-club heeft een telegram gezonden aan de Russische auteursvereniging, waarin zij zegt zeer getroffen te zijn door de geruchten rondom Pasternak. Hij veroorzaakt de Russische vereniging de dichter te beschermen en het hem mogelijk te maken om in vrijheid te scheppen.

Aan drie Amerikaanse biologen werd Nobelprijs voor geneeskunde toegekend

Stockholm. — Het Karolinska-instituut, dat de jury vormt voor de toekenning van de Nobel-prijs voor geneeskunde, heeft de prijs voor 1958 toegekend aan de drie Amerikaanse biologen George Beadle, Edward Tatum en Joshua Lederberg, wegens hun werk op het gebied van genen en chromosomen.

De geleerden hebben zich o.m. bezig gehouden met de invloed van erfelijkheidsfactoren op bacteriën.

De prijs bedraagt ongeveer 161.000 gulden.

Dr. George Beadle was van 1937 tot 1946 als professor in de biologie verbonden aan de universiteit van Stanford, Californië. Sinds 1946 is hij hoogleraar aan het Californisch technologisch instituut.

De in 1909 geboren dr. Edward Tatum is hoofd van de afdeling geneeskundig onderzoek van **het** Rockefeller-instituut te New York.

Dr. Joshua Lederberg, is sinds 1954 professor in de genetiek (afstammingsleer) aan de universiteit van Madison, in Wisconsio.

Koningin Juliana zond telegram aan de PAUS

Den Haag. — Ter gelegenheid van zijn verkiezing tot Paus heeft koningin Juliana aan Paus Johannes XXIIIe het volgende telegram gezonden:

Al occasion de son election solennel jenvoie a votre saintete mes meilleurs voeux pour son reigne et l'accomplissement de sa grande responsibilite.

Voor het eerst van zijn leven

CHURCHILL in een helicopter

Sir Winston Churchill, die volgende maand 84 wordt, heeft voor het eerst van zijn leven een tochtje in een helikopter gemaakt, aldus bericht UPI. Hij werd van het vliegveld te Nice afgehaald voor een lunch met de bevelhebber van de Amerikaanse zesde vloot, vice-admiraal Clarence E. Ekstrom, aan boord van het vliegdekschip Randolph, dat in de Franse havenstad Cannes ligt. De oude staatsman toonde zich zeer geïnteresseerd tijdens de heen- en terugreis en op de rondleiding door het schip, waarvan vooral die naam Randolph hem zeer aanstond. De naam Randolph komt namelijk nogal wat voor in de stamboom van de Churchills. De zoon van de Britse oorlogsleider heet ook Randolph.

Te Londen werd de „Verpleegster Tentoonstelling" gehouden. Zuster Rosemary Parker toonde toen twee nieuwigheden: een papieren mondmasker en een volmaakte couveuse, die vervoerbaar is en zeer weinig weegt.

T.g.v. de dag der Verenigde Naties

Boodschap van V.N.-secretaris generaal Hammarskjoeld

New York. — Bij gelegenheid van de dag der Ver. Naties heeft secretaris-generaal Hammarskjoeld de volgende boodschap uitgegeven:

Toen het handvest der Ver. Naties in 1945 werd geschreven, geschiedde dit tegen de achtergrond van een oorlog die en in omvang en in aangerichte verwoestingen een gehele wereld betrok. Deze tragische oorsprong in jaren van ellende geeft aan de plechtige belofte in het begin van het handvest om gezamenlijke pogingen aan te wenden „teneinde komende geslachten te beveiligen tegen de oorlogsgesel" een bijzonder en dwingend belang. Deze belofte geeft aan wat het eerste en meest belangrijke doel van de Ver. Naties was en is.

Maar naast dit hoofddoel was er nog een ander dat de mogelijkheden erkende met vereende krachten te bouwen aan een wereld „van sociale vooruitgang en betere levensstandaarden in grotere vrijheid".

Dit is de tweeledige waarheid die de opstellers van het handvest 13 jaren geleden beoogden: samenwerking is noodzakelijk om de mensheid te behoeden voor rampzalige oorlogen en om de mensheid behulpzaam te zijn bij een zo dicht mogelijke benadering van haar ideaal.

Van deze waarheid, die haar licht heeft doen schijnen over de beloften en werkwijzen die 13 jaar geleden in ons handvest werden aangenomen en omschreven, zijn wij door de latere ontwikkeling diep doordrongen geraakt. Nooit in de geschiedenis zijn de gevaren van tweedracht en de mogelijkheden van samenwerking duidelijker geweest dan in deze tijd.

Tegen een achtergrond van aldus toegespitste politieke alternatieven verkrijgt de samenwerking waarvoor de Ver. Naties zulke grote mogelijkheden bieden een bijzonder uitgebreide betekenis.

Het apparaat van de Ver. Naties heeft in de 13 jaren waarin het ter beschikking van de regeringen is geweest, meer dan eens en in meer dan een opzicht bewezen dat het in staat is de redenen voor oorlogen en konflikten te beperken en een bredere grondslag te leggen voor eensgezind optreden. In de jaren, die voor ons liggen, kan de organisatie deze diensten voortzetten en ook verder ontwikkelen, indien de wil en het begrip aanwezig zijn om de voorgeschreven werkwijze doelbewust ten uitvoer te leggen en naar vredelievende methodes op energieke wijze te steunen en in de goede richting te stuwen".

Vissers ondergingen hersenspoeling

Tokio — Sowjetrussische patrouillevaartuigen hadden in mei jl. een aantal Japanse vissersvaartuigen, die ervan beschuldigd werden in door de Sowjet-autoriteiten tot territoriale wateren verklaard zeegebied te hebben gevist, opgebracht, de 122 vissers, die de boten bemanden, werden gevangen gezet.

Dezer dagen werden zij vrijgelaten en in de haven van Moji, op het eiland Kioesjieo, ontscheept. De terugkeer in hun vaderland had echter een verrassend trekje: de vissers verlieten, rode vlaggen zwaaiend anti-regeringsleuzen roepend, hun schip.

Tegenover Japanse verslaggevers die meer wilden weten van deze merkwaardige verandering in geestesgesteldheid, verklaarden zij dat het zitting hebbende kabinet-Kisji, een reactionaire en amerikaans gezinde regering, niet deugde.

De toedracht werd echter pas geheel duidelijk, toen de vissers vertelden dat zij elke dag van hun verblijf in China vijf uur onderricht in de communistische leerstellingen hadden ontvangen.

Morgen begint driemogendhedenconferentie over verbod van kernproeven

Geneve. — De Russische afgevaardiging naar de driemogendhedenconferentie over een verbod van kernproeven is woensdag per vliegtuig te Geneve aangekomen. De conferentie begint morgen.

De afvaardiging bestaat uit het hoofd van afdeling internationale organisaties van het ministerie van buitenlandse zaken, Tsarapkin, en twee natuurkundigen, Fjodorof en Worontsof.

Ook is woensdag het hoofd van de Amerikaanse afvaardiging, Wadsworth, te Geneve aangekomen. Hij zei, dat de Amerikanen van plan zijn alles te doen om een sukses van de conferentie te maken.

—:—

New York. — Frankrijk heeft aan de Verenigde Naties voorgesteld, Cameroen per 1 januari 1960 de onafhankelijkheid te verlenen.

RUSLAND weigert deel te nemen aan betaling van V.N.-POLITIELEGER

New York. — Rusland heeft bij monde van zijn afgevaardigde Sobolef in de speciale politieke commissie van de Algemene Vergadering der V.N opnieuw geweigerd deel te nemen aan de betaling van een V.N.-politieleger.

Sobolef betoogde dat Engeland, Frankrijk en Israel alle kosten van het politileger moeten dragen omdat hun interventie in Egypte van 1956 deze strijdmacht in het leven had geroepen.

De commissie vergadert over een resolutie van zeven landen om het politieleger nog een jaar in stand te houden. Frankrijk verklaarde voor de resolutie te zijn. Italie diende een amendement in (een tevredenheidsbetuiging over de taakverdeling van het leger) dat aanvaard werd.

De Amerikaan Cabot Lodge verklaarde dat het Brits-Amerikaanse aanbod tot opschorting der proefnemingen met kernwapens voor de tijd van een jaar gemakkelijker kan worden omgezet in een opschorting voor twee jaar, om dan voor onbepaalde tijd te worden verlengd.

De bedoeling van ons voorstel is namelijk in het eerste jaar van opschorting overeenstemming te verkrijgen over een stelsel van toezicht, dat in het tweede jaar zou kunnen worden toegepast.

Hij verklaarde dat de Amerikaanse afvaardiging naar de komende Geneefse conferentie over dit onderwerp tot opdracht heeft gekregen alles in het werk te stellen, om een opschorting der kernwapenproeven onder toezicht mogelijk te maken.

Indien de Sowjet-Unie het denkbeeld zou kunnen laten varen, dat uitsluitend zij het bij het rechte eind heeft en alle anderen ernaast zijn, zou het er voor ons allen veel beter uit zien.

Adenauer bereid met Chroesjtsjev te spreken over het lot van OOST - DUITSLAND

Bonn. — De Westduitse bondskanselier, Adenauer, heeft in een vraaggesprek met de Schwaebische Landeszeitung meegedeeld dat hij bereid is met de Russische minister-president, Chroesjtsjef, te spreken over het lot van de zeventien miljoen inwoners van Oost-Duitsland.

De beslissing over het lot van Oost-Duitsland is aan de machthebbers in het Kremlin, aldus Adenauer. Daarom had hij met de Russische ambassadeur te Bonn, Smirnof, over dit probleem willen spreken, maar de Rus heeft een desbetreffend voorstel afgewezen, nadat hem een uitvoerige beschrijving van het leven in Oost-Duitsland was gegeven.

Aandachtig kijkt prins Bernhard toe bij het vervaardigen van suikerbroden tijdens het bezoek, dat hij bracht aan de Coöperatieve Suikerfabrieken te Dinteloord.

Willemstad. — De Curaçaose Vereniging voor Handel en Nijverheid hield gisteravond in Hotel Curaçao een bijzondere bijeenkomst voor haar leden. Tijdens deze bijeenkomst sprak de heer mr J. J. van Rossum, de Nederlandse handelscommissaris voor het Caraibisch gebied, over „Aspekten van de handel in het Caraibisch gebied". Deze causerie werd met lichtbeelden toegelicht. De heer mr D. S. Jessurun Cardozo, sekretaris van de vereniging, hield een causerie over „Tentoonstellingsbezoek New York — Brussel — Jeruzalem", waarna er een verloting onder de aanwezigen plaats vond van enige handelslektuur. De prijzen bij deze verloting vielen als volgt: 1e prijs de firma „Europa"; 2e prijs de firma Spritzer & Fuhrmann; 3e prijs de firma Vreugdenhil, en de vierde ging naar de firma Blok & Diaz. De loten werden getrokken door mevr. Van Rossum.

Hierna werd er gediskusseerd over diverse kwesties, de handel betreffende. O.a. werd de Kerstaktie besproken en het bezwaar van te duur elektra, waardoor er zo weinig verlicht kan worden. Tot slot van de bijeenkomst werd er een zeer geanimeerde film vertoond van de K.L.M., getiteld „Winged Profit".

Venezolaanse voetbalkampioenen tegen Antilliaanse Selektie

Willemstad. — Zaterdagavond en zondagmiddag zal de Venezolaanse kampioensploeg „de voetbal club, „Portugues" op Curaçao spelen. Zaterdagavond zal „Portugues" uitkomen tegen de Antilliaanse selectie, bestaande uit spelers van Curaçao en Aruba, terwijl zondagmiddag de gasten de strijd zullen aanbinden tegen een Curaçaose selectie.

Jong-Holland verslaat Jong-Curacao

Willemstad. — In het Rif-Stadion werd gisteravond de voetbalcompetitie voortgezet met de wedstrijd Jong-Holland — Jong-Curaçao. Na een matige strijd waarin niet veel hoog-voetbal werd vertoond kwam Jong-Holland als overwinnaar uit de bus met een score van 2-0. De doelpunten van Jong-Holland werden voor de rust en na de rust gescoord door respectievelijk Boy Sambo en Enchi Jansen. Door dit resultaat is nu Jong-Curaçao hekkesluiter geworden op de ranglijst terwijl deze overwinning aan Jong-Holland de eerste twee punten van de competitie opleverde.

Morgenavond zal Riverside, die een wedstrijd gelijk heeft tegen Vesta en een verloren tegen SUBT, tegen de leiders op de ranglijst, Sithoc, dat van Jong Colombia en Jong Curaçao heeft gewonnen) uitkomen.

J.P.F. - CANASTA-DRIVE

Willemstad. — Hieronder de uitslagen van de gisteravond in J.P.F. gehouden canasta-drive:

1e prijs: heren May-Robles: 6.500 punten.

2e prijs: gebr. de los Santos: 2.355 punten.

3e prijs: dames Bos Verschuur-Hazelhoef: 1.645 punten.

De eerstvolgende drive vindt plaats op woensdag 13 november e.k.

—:—

New York. — De North American Corporation werkt aan een nieuw jachtvliegtuig voor de Amerikaanse luchtmacht, de F-108, die een snelheid van 3.200 km per uur en een actieradius van ruim 3.200 km zal hebben.

EMMASTAD

C.P.I.M. WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Kantoren open 07.00 — 23.30 tel. 2307 J.N.F. Jung 23.30 — 07.00 tel. 3353 b.g.g. 2400.

Personeel Afdeling:
A.H. Beeker, tel. 24089 Bacoenaweg 58, Charo. Bij geen gehoor nadere inl. tel.2400.

Materialen Dienst
A. de Jong tel. 4234

Rederij-Scheepsagentschappen:
E. van der Werf tel. 3101

Dok Afdeling.
16.30 — 1.00 tel. 2279 — 2098; van 1.00 — 07.30 H. Ruytenberg tel. 3938.

Theater Asiento:
„The Iron Sheriff"

Toegaan uitsluitend voor leden en introducees.

Monaco - autoraces 1957

Willemstad. — Vrijdag 31 oktober a.s. om 20 u. 30 vertoont de Automobiel Club „Curaçao" voor haar leden de film „Monaco autoraces 1957" in de bovenzaal van de Pasanggrahan.

Deze door Caltex opgenomen kleurfilm geeft een goed beeld van de spanning in de pit, de moed en het doorzettingsvermogen der rijders en de schoonheid van het prinsdom Monaco.

Het bestuur hoopt op een grote belangstelling van de zijde van de leden.

GESLAAGD

Willemstad. — Uit Nederland werd telegrafisch bericht ontvangen, dat mej. Monica Mateo geslaagd is voor vroedvrouw. Mej. Mateo was op Curaçao werkzaam bij dokter Chocolaad (Dokterstuin).

De Zusters BATHILDE en ALEXIA vijftig jaar op Curacao

Het is vandaag precies vijftig jaar geleden dat met het stoomschip „Willem III", de Zusters Bathilde en Alexia op Curaçao arriveerden. Dit ongetwijfeld gedenkwaardige feit werd door de Zusters van Roosendaal op Curaçao in stilte herdacht.

Zuster Bathilde heeft 15 jaar op Pietermaai op school gestaan en 17 jaar op Santa Familia (H. Hartschool) van welke school zij de grote stuwkracht was. Wij geloven niet te overdrijven indien wij zeggen dat zij de bekendste Zuster is van Curaçao. Deze Zuster die tot haar 75ste jaar voor de klas heeft gestaan heeft van menig leerlinge kunnen zeggen: Ik heb jouw grootmoeder en jouw moeder ook in de klas gehad. Ook na haar „schooljaren" bleef de Zuster aktief in het apostolaats werk. Zij gaf katechismuslessen aan bekeerlingen en bereidde kinderen voor op de eerste communie, een arbeid zo verzekerde zij ons die zij steeds met grote vreugde gedaan heeft. En menig oud-leerlinge kwam later bij „Soeur Bathiel" om wijze raad. Om haar verdiensten werd zij benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Zuster Alexia heeft biezondere verdiensten verworven als oprichtster en leidster van het noviciaat en heeft in deze hoedanigheid veel voor de Congregatie gedaan. Gedurende enige jaren is zij missie-overste geweest. Lange tijd heeft zij een administratieve funktie bekleed en was zij belast met de centrale inkoop en distributie van de leermiddelen voor alle scholen van de Zusters van Roosendaal. Verder was en is zij nog steeds econome van de Congregatie. Ook zij werd geëerd met de versierselen van Ridder van Oranje-Nassau. Beide Zusters zijn nog volop in akte en verzekerden ons dat zij niet denken aan werkelijk „rusten". Curaçao mag op deze dag deze pioniersters dank weten voor al hetgeen zij in stilte, liefde en onbaatzuchtigheid deden voor ons volk.

Langs deze weg wens ik mijn hartgrondige dank te betuigen aan de Zeergeleerde heer dr. TAAMS voor diens kundige behandeling en aan de eerwaarde zusters, de verplegers en verpleegsters van het St. Elisabeth's Gasthuis voor hun liefdevolle en toegewijde verpleging tijdens mijn recente ziekte.

Curaçao, 30 oktober 1958
WILLIAM P. SCHOTBORG

EEN NIEUWE NATIE:

—„THE WEST INDIES"—

door

Mr. I. C. DEBROT

Met de eedsaflegging van Lord Hailes, de eerste Gouverneur-Generaal, in januari dit jaar en met zijn officiële ambtsaanvaarding, werd de federatie „The West Indies" werkelijkheid.

Dit betekende tevens de kroon op de aktie van Albert Marry-show, de man van het sprookjesachtig eilandje Grenada, die in 1930 een resolutie indiende „om na te gaan de mogelijkheid van West-Indische Federatie en om het zelfbeschikkingsrecht van deze gebieden te bevorderen".

De geboorte van deze nieuwe natie is in de internationale pers met zorgelijke vreugde begroet.

Zowel de N. Y. Times, als de Londen Times en het invloedrijke Amerikaanse weekblad „Time" hebben het aksent gelegd op de interne spanningen, die het met moeite opgetrokken bouwwerk van „The West Indies", bij zijn ontstaan reeds op de grondvesten deden schudden.

Relletjes in Jamaica bij de kandidaatstelling voor het eerste parlement en gedurende de verkiezingscampagne, waarbij zelfs een dode en vele gewonden gevallen zijn, hebben bewezen dat de bezorgdheid niet ongegrond was.

Moeilijkheden bij het vinden van een kandidaat voor het eerste ministerschap, wezen eveneens in deze richting. Weinigen wensten hun vaste lokale politieke positie in gevaar te brengen voor een onzekere federale funktie.

Historisch

Reeds vóór het initiatief van 1930, werden verschillende pogingen tot vorming van een federatie gedaan.

In verschillende concepties is zulk een samenwerking steeds in de gedachten geweest van de vroegere machthebbers, en niet altijd voor ideële doeleinden.

De 16e en 17e eeuwse kolonisten hadden vaak als enig doel: zelf winst te behalen en hun vele vijanden te benadelen.

Oorlogen met de verschillende Europese mogendheden, het wisselend beheer over de eilanden, telkens na een vredesverdrag, dat spoedig weer door een oorlog werd gevolgd, waren geen gunstige basis voor een blijvende coöperatie.

Voorstellen bepaalde gebieden samen te brengen, leidden zelfs tot felle reacties, en tot kleine opstandjes, zoals in het zelfbewuste Barbados, dat zich door zijn 100% Brits karakter, boven de anderen verheven voelt.

Dit had echter het grote voordeel dat men zich aan anderen kon spiegelen en voor zichzelf een vorm kon concipiëren die passend was voor het typisch Brits karakter van de eilanden der huidige federatie.

Want wie mocht twijfelen aan de differente systematiek in kolonisatie van Engelsen, Fransen, Amerikanen en Nederlanders, moet maar een bezoek brengen aan Caribië, waar men, in overdaad, voorbeelden van alle vier ziet. In deze eilandengroeperingen treft men de projectie van al de Europese culturen, aangepast aan de lokale sfeer, maar ook elkaar doorkruisend als gevolg van het zeer wisselend bestuur in de loop der eeuwen.

Federatie

In februari 1956 werd na vele onderhandelingen een plan aanvaard als basis voor de Federatie.

In het preambule van de „Constitution" zelf wordt het doel als volgt omschreven:

„O. dat de volkeren van „The W.I." het voor hun toekomst noodzakelijk achtten, dat de kolonies: Antigua, Barbados, Dominica, Grenada, Jamaica, Montserrat, St. Christoper, Nevis en Anguilla, Sint Lucia, Sint Vincent, Trinidad en Tobago in een Federatie verenigd zijn, wordt hierbij besloten dat deze kolonies een eenheid zullen vormen in een Federatie — genaamd „The West Indies".

Ik vrees, dat voor velen deze eilanden slechts romantisch en welluidend klinkende namen zijn, ofschoon vele van hen in de geschiedenis van onze West-Indische Compagnie onder de vlag van de Nederlanden hebben gestaan, dan wel het doelpunt zijn geweest van vele aanvallen van mannen als de Ruyter en Piet Hein.

Doch deze eilanden vol „romantiek, van eeuwige lente, van blauwgroene zeeën, van witte stranden, van calypso, van goedkope drinks, van zang en dans" zoals de folders u dit toezingen, zijn in werkelijkheid voor de West-Indiërs zelf óók eilanden met een schrikbarende overbevolking en met een angstwekkende lage werkgelegenheid.

Deze „eilanden in de zon", waar Afrikaanse cultuur gedrenkt is in angelsaksische traditie, tot bloei komt en zich o.a. uit in stimulerende calypso's; waar de grote suiker- en katoenplantages in handen zijn van enkelen in Europa — waar de meerderheid van de bevolking, ondanks natuurlijk het gemis aan wettelijke discriminatie, nog steeds angstvallig geweerd wordt uit de „social clubs", kennen vele problemen en deze problemen zijn zelfs niet alleen van sociale en economische aard.

Doch ook hier kon het insulaire isolement op de duur geen stand houden tegen het streven naar eenwording.

De grote stimulans kwam tijdens en na de tweede wereldoorlog. De bevolkingen, in militaire dienst opgeroepen, zij aan zij strijdend met hun koloniale meesters tegen buitenlandse overheersers, werden zelfbewust. Zij vroegen zich af: „Wij hebben de wereld mee helpen bevrijden. Hoe kunnen wij dan weer genoegen nemen met een koloniale onvrijheid?"

Bovendien hadden gevaarlijke botsingen in het gehele Brits Caribisch gebied, gedurende de jaren 1937/38, duidelijk getoond dat men als het ware in de krater van een vulkaan leefde.

Konferentie Montego Bay

In september 1947 werd te Montego Bay een konferentie gehouden, die resulteerde in de „Standing Closer Association Committee". De af te leggen weg bleek echter lang en moeilijk te zijn. Ingrijpende regeringswisselingen hebben inmiddels op de twee voornaamste eilanden plaats gegrepen.

Jamaica zag Sir Alexander Bustamante, een romantische figuur, die in de 17e eeuw ongetwijfeld een kaperkapitein zou zijn geweest, na jaren plaats maken voor de intellectueel Norman Manley.

Op Trinidad kwam na een verrassende compagne dr Eric Williams („Little Eric"), oud-professor in de sociologie aan de Howard University of Washington en bekend publicist, aan de macht. In snel tempo heeft zijn jonge partij, werkend op het sentiment van personen van Afrikaanse afkomst, zijn gemoedelijke en rijke voorganger, Albert Gomes gewipt.

De Brits West-Indiërs zagen met lede ogen aan, hoe de Ned. Antillen, en hoe Puerto Rico staatkundig en economisch reeds geëmancipeerd waren, terwijl zij zelf nog steeds „colonies", „possessions" of „crown colones" bleven.

Zonder zich aan misplaatse gissingen schuldig te maken, kan men stellen dat de Caribische Commissie, ondanks haar huidige feodale instelling, daadwerkelijk meegeholpen heeft aan de dekolonisatie van dit gebied. Door geregelde kontakten met vertegenwoordigers van Puerto Rico en Antillen, door geregeld bezoek op konferenties aan deze gebieden, ging men beseffen dat er vlakbij een grote mate van zelfstandigheid en verantwoordelijkheidsbesef heerste, die men in eigen huis nog niet kende.

De „Federation" is voor hen een zaak van zijn of niet zijn. Van de andere kant verwacht men van de „Federation" geen wonderen, of zoals de Commissie het in haar rapport heeft uitgedrukt: „Wij willen niet beweren, dat de Federatie onmiddellijk en vanzelf de ekonomische en fiskale problemen zal oplossen, of dat zij niet falen kan. Wij willen wel stellen dat zij vele bevoegdheden en macht zal leggen in handen van mannen, die verantwoordelijk zijn aan het gehele gebied en dat deze mannen, deze bevoegdheden en macht met hun goede eigenschappen tot verbetering van de welvaart in het gebied kunnen gebruiken.

De Federatie als zodanig, zal de problemen niet oplossen, maar zij zal de voorwaarden scheppen, waarmede de problemen kunnen worden aangepakt".

Wat heeft men echter nu, dus vóórdat de nieuwe coöperatie in volle werking is?

Elk eiland, of elke bestuurlijke groep van eilanden heeft zijn eigen ekonomische, fiskale en immigratiewetten.

Boven dit staat het alles beheersend systeem van de „preferential rights" door het Moederland opgelegd en dat elke internationale coöperatie in Caribië in de weg staat.

Een Engelsman uit Barbados mag niet, zonder speciale toestemming, omgeven door allerlei waarborgen, b.v. Trinidad binnenkomen. Ik heb eens van dichtbij meegemaakt, hoe een minister van eerstgenoemd eiland naar Port-of-Spain op een internationale konferentie moest zijn, maar bij de immigratie zijn retour-ticket moest laten zien vóór dat hij toestemming kreeg naar zijn hotel te rijden.

Goederen van St. Kitts (Engels) worden met invoerrechten belast als zij Jamaica (ook Engels) binnengaan.

Inwoners en goederen van deze Britse eilanden komen gemakkelijker de Nederlandse Antillen binnen, vinden in dit eiland eerder werk dan in de zustereilanden.

Het is zeer verheugend dat men elkaar tenslotte heeft gevonden, ondanks de vele tegenstrijdige belangen.

Men heeft ingezien dat het gemeenschappelijk probleem, de onrustbarende bevolkingsaanwas, slechts gezamenlijk kan worden aangepakt. Men heeft ook ingezien dat het grote struikelblok voor de ontwikkeling van deze eilanden, het gemis aan behoorlijke kommunicatiemiddelen, slechts centraal kan worden opgelost.

Tenslotte heeft men ook ingezien dat een eilandenrijk met zoveel natuurlijke rijkdommen: bauxiet, olie, asfalt, katoen, suiker e.d., als eenheid spoedig kan uitgroeien tot een belangrijke macht in het Westelijk Hemisfeer.

Daarom is men over de vele bezwaren heen kunnen stappen en heeft men elkaar tenslotte gevonden in de formule van de Federatie.

Algemeen wordt echter betreurd dat Brits Honduras en Brits Guyana, de twee kolonies op het vasteland uiterst dun bevolkt en beide met niet te peilen mogelijkheden, zich van de Federatie hebben gedistancieerd.

Het zou niet bezijden de waarheid zijn aan te nemen dat de redenen van dit niet toetreden gelegen zijn in hun vrees voor stromen immigranten uit de zustergebieden.... en de vrees van het zeer machtige Aziatische element in Demerara, dat het binnen de Federatie, door West-Indiërs van Afrikaanse afkomst, in het gedrang zou komen.

Staatkundige inrichting

Na deze historische inleiding, zullen wij de staatkundige inrichting van de nieuwe natie en de verschillende aspekten hiervan belichten. De status van de Federatie kan men noemen „een vergevorderde autonomie, maar niet een volledige autonomie". Men is wel een deel van het Commonwealth, maar nog geen gelijkwaardig deel. Men verkeert in een overgangsstadium naar de dominionstatus.

Dat het nog geen volledige autonomie is, blijkt uit de vele beperkende maatregelen op financieel en ekonomisch gebied, aan het zeer uitgebreid benoemingsrecht van de federale Regeringsraad. De gedachte van co-partnership en eigen baas in alle interne aangelegenheden is nog niet gerealiseerd.

Het gebied met een bevolking van ongeveer $3\frac{1}{2}$ miljoen inwoners en een omvang van 8000 vierkante mijlen, heeft zijn hoofdstad in Trinidad, dat ± 1200 zeemijlen verwijderd ligt van Jamaica.

De Gouverneur-Generaal, met zijn zetel in de hoofdstad, waarvoor nog steeds geen geschikte plaats is gevonden, bezit de uitvoerende macht, bijgestaan door een „Council of State" een Regeringsraad.

Deze bestaat uit een Prime Minister, aangewezen door de Tweede Kamer en zeven ministers, uit de wetgevend lichaam gekozen door de eerste minister.

Bovendien maken deel uit de raad drie leden zelfstandig door de Gouverneur-Generaal uit de senaat benoemd op aanbeveling van de Prime Minister en drie leden zelfstandig door de Gouverneur-Generaal daartoe aangewezen. Deze laatsten zijn echter geen volwaardige leden.

De wetgevende macht berust bij de Koningin, vertegenwoordigd door de door Haar benoemde Gouverneur-Generaal, een gekozen Volksvertegenwoordiging van 45 leden (Tweede Kamer, House of Representatives) en een door de Gouverneur-Generaal benoemde senaat van 19 leden. Dit laatste college heeft een beperkt veto recht, en bestaat uit twee vertegenwoordigers van elk gebiedsdeel (behalve het kleine Montserrat).

Naar de Tweede Kamer zullen de verschillende eilanden al naar gelang hun bevolkingsaantal 17 (Jamaica) tot één lid (Montserrat) afvaardigen.

Het Wetgevende Orgaan van de Federatie is bevoegd federale regelingen te maken o.a. t.a.v. defensie en buitenlandse aangelegenheden, voorzover deze door de Kroon zijn gedelegeerd. Voorts t.a.v. leningen, deviezen, culturele instellingen van algemeen belang (bibliotheken, musea e.d.), toelating en uitzetting, belastingen e.d. Bovendien behoort de „University of the West-Indies", te Jamaica tot de competentie van de centrale Regering.

Daarnaast zijn er een aantal zaken uit de „concurrent list", die zowel door de centrale als door de lokale wetgeving gezamenlijk kunnen worden gemaakt. Bij strijdigheid prevaleert de centrale wetgeving (meteorologische dienst — bankwezen — burgerlijke stand — arbeidsgeschillen — rechtspraak).

Interessant is de bepaling, dat het lidmaatschap van de senaat en van de Tweede Kamer, onverenigbaar is met het op een of andere wijze gebonden zijn aan een vreemde mogendheid. Deze bepaling zou voor de Antillen, waar velen in zulke omstandigheden verkeren aanbevelenswaardig zijn, even als het systeem van plaatsvervangend lid voor het eiland dat maar één vertegenwoordiger kiest.

Deze plaatsvervanger kan, met toestemming van de voorzitter steeds namens het lid optreden tijdens diens afwezigheid.

Zoals reeds eerder gemeld is het grote probleem van de federatie het bevolkingsvraagstuk.

Thans zijn de eilanden bevolkt met ongeveer $3\frac{1}{2}$ miljoen inwoners, bij een jaarlijks accres van rond 100.000. Jamaica alleen heeft ± 1. 600.000 en Montserrat 14.000 inwoners.

De industrialisatie van Jamaica en Trinidad heeft wel enige verlichting voor deze twee eilanden gebracht, maar voor geheel Brits West-Indië was het van weinig invloed, mede door zeer harde immigratiebepalingen. Bauxiet en olie hebben het aspect van deze twee eilanden ingrijpend gewijzigd.

Tot na de laatste oorlog beheerste landbouw het economisch leven op Jamaica. Het is weliswaar nog steeds afhankelijk van de suiker, rum en bananenexport, maar de commerciële exploitatie de rijke ertslagen en het toeristenbedrijf (in 1937, 64.000 en in 1956 160.000 bezoekers) vormen thans de voornaamste inkomstenbronnen.

Het bauxiet is hier van mindere kwaliteit dan in Suriname en in Brits Guyana. De voorraden zijn echter enorm (5 à 6 honderd miljoen ton) de opgravingen bovengronds, minder kostbaar en het transport naar Amerika een fractie van die van de ver afgelegen Guyana's.

Wie op Trinidad aankomt, treft weer een geheel ander beeld.

Hier beheerst petroleum de gemengde gemeenschap, met 20.000 arbeiders in dienst, met een bijdrage tot een derde in het nationale budget, tot drie vierde in de totale export, terwijl in 1955 aan lonen zes en zestig miljoen B.W.I. dollars werd uitbetaald.

Trinidad, bekend om zijn natuurlijke asfaltmeer en de geurige angosturabitter, is de grootste olieproducent van het Britse Rijk.

Gelegen tegenover de monding van de Orinoco in Venezuela, heeft men onlangs met enig succes en met goede vooruitzichten zee-olieboringen gedaan.

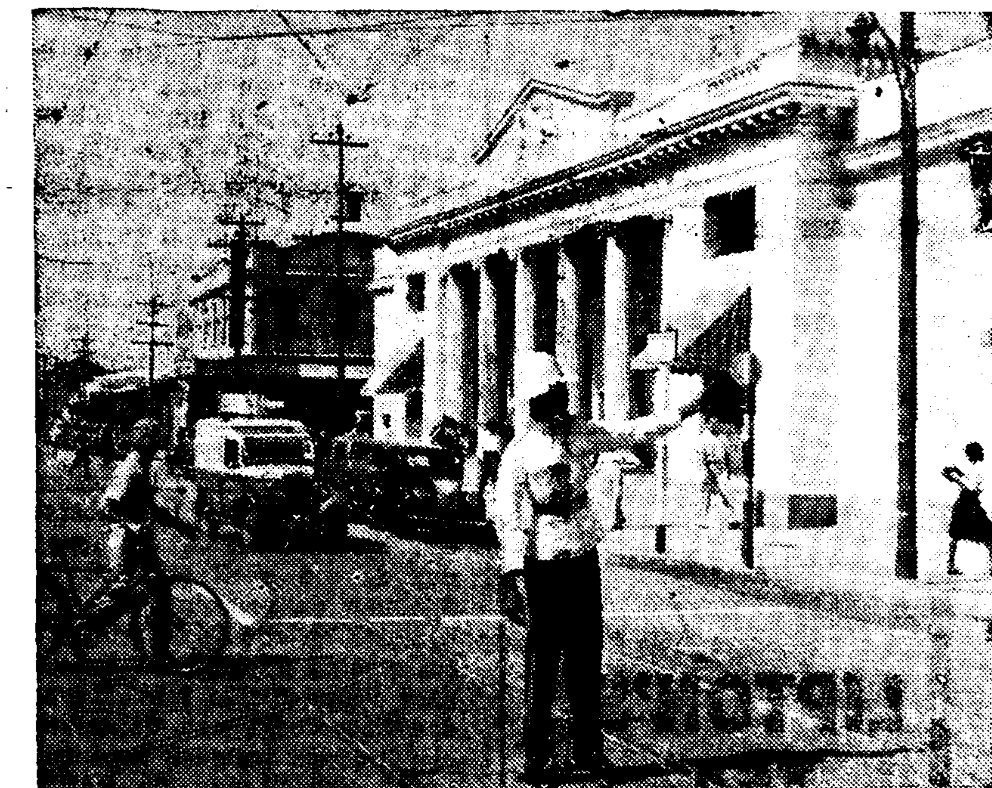
De belangstelling voor Trinidad-olie moge ook blijken uit de grote politieke rel, ontstaan toen de „Texas Oil" de konsessierechten van een Britse maatschappij opkocht.

Om het surplus aan mensen aan een behoorlijk bestaan te helpen zijn ook in de laatste jaren tienduizenden met alle medewerking van de verschillende besturen naar Engeland geëmigreerd.

De komplikaties uit deze massale overplaatsing van de zonnige tropen naar de mist en koude zijn welbekend.

De moeilijkheden, de diskriminatieve behandeling van de gekleurde West-Indiërs hebben tot vragen in het Parlement geleid.

Inmiddels is het enthousiasme om naar het moederland te gaan aan het tanen.

Een der hoofdstraten van Kingston. De verkeersagenten dragen Londense politiehelmen.

Pogingen om op georganiseerde wijze geboortebeperking te propageren, ontmoeten terecht en gelukkig felle tegenstand bij de Kerken en bij de mensen zelf.

Om de impasse te doorbreken wordt de nieuwe federatie beheerst door het principe van:

„een zo groot mogelijke vrijheid van beweging voor personen en goederen binnen de federatie."

Hiernaast streeft men naar een algemene tolunie teneinde de interinsulaire handel te bevorderen.

Van belang is het feit dat de Londense regering ekonomische en technische hulp op ruime schaal heeft toegezegd.

Het is nog steeds ondenkbaar dat de federatie als geheel, gedurende de eerste jaren in staat zal zijn een sluitende begroting te hebben.

Het belang van een aansluiting bij de federatie door Brits Guyana en Brits Honduras is essentieel.

(Interessant is te weten dat de Ned. Antillen met slechts ± 200.000

jaarlijks trof men omstreeks 2000 van zulke studenten in Engeland, Canada en de U.S.A.

Ondanks het feit dat deze beide vastelandskolonies nog steeds kategorisch geweigerd hebben toe te treden, zijn er alle faciliteiten geschapen om opneming elk moment mogelijk te maken.

Hoger onderwijs

De „University College of the West Indies", in 1948 opgericht, is bestemd om de „brainpower" van de nieuwe staat te leveren.

Het is nu reeds, en terecht, het paradepaard van deze natie.

Tot dan moesten allen die uit dit gebied kwamen en een hogere opleiding wilden volgen, dit elders zoeken.

inwoners, tegen Brits West-Indië met $3\frac{1}{2}$ miljoen, op dit ogenblik met meer dan 1200 studenten in allerlei vakken vertegenwoordigd zijn).

De Universiteit te Jamaica stelt zich ten doel volwaardige academici af te leveren, naar Europese maatstaven.

Het aksent wordt gelegd op de studie van medicijnen, sociale en ekonomische wetenschappen, kunst en letteren.

In 1955 waren er 443 ingeschreven. Het geheel is zeer modern opgezet, met een bijdrage van Engeland van totaal f 2.652.000.

De studenten leven in een „campus" en de studie zelf is geheel op Engelse leest geschoeid.

De Universiteit werkt zeer nauw samen met de Londen University, hun examens zijn volkomen aan elkaar gelijk en geven dezelfde bevoegdheden.

Onnodig te zeggen dat naast vorming van eigen academici het bestaan van zulk een inrichting van hogere studie de kulturele standing van het gehele gebied ten goede komt.

Langzamerhand beginnen ook niet Brits West-Indiërs gebruik te maken van dit uniek studiecentrum.

Ongetwijfeld zullen de Antillen hiervan profiteren.

Want Jamaica is dicht bij huis, in een gelijksoortige omgeving en..... de diploma's openen het Brits imperium en andere angelsaksische landen voor de geslaagde.

Dat dit voor de Nederlandse Antillen met eveneens een jaarlijks groeiend bevolkingssurplus en ruime intellektuele belangstelling interessant is, is eveneens duidelijk.

Hoe zal de toekomst van de federatie zijn?

Pessimisten, die hun sombere voorspellingen baseren op de vele interne spanningen en verdeeldheid, vergeten dat vele grote mogendheden van vandaag bij hun geboorte met nog meer moeilijkheden en zelfs met burgeroorlogen te kampen hebben gehad.

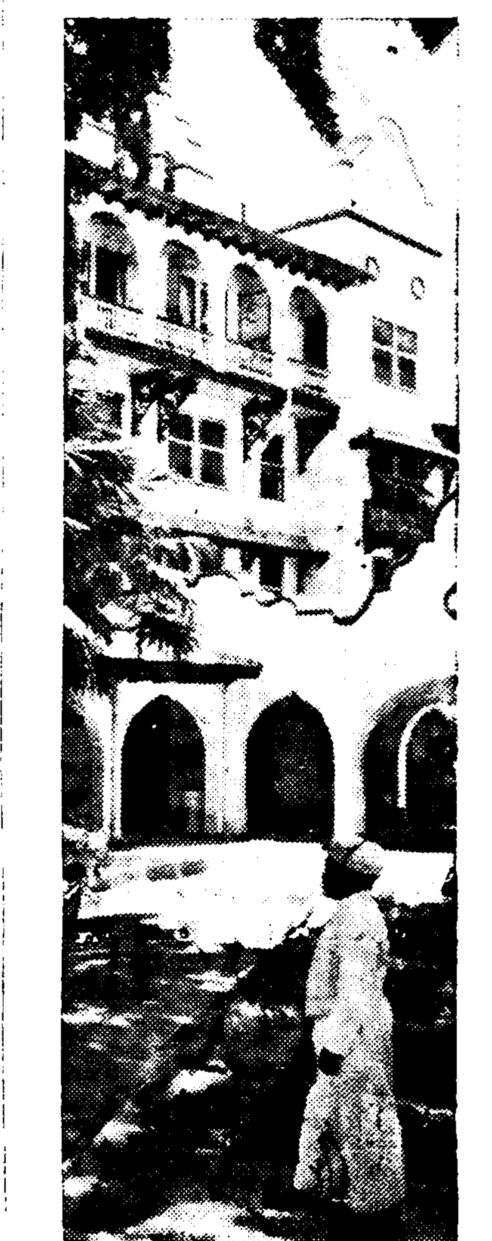
Bovendien zien zij over het hoofd, dat het menselijkerwijze onmogelijk is van de nieuwe Caribische natie te vorderen dat zij in luttele jaren inhaalt wat in drie eeuwen is verwaarloosd.

Als optimist zie ik de toekomst van „The West Indies" rooskleuriger in. Ik zie „The West Indies" binnen een jaar of vijf de status van dominion bereiken, tezamen met Brits Guyana, en zijn onoverzienbare natuurlijke rijkdommen voor de bevolking van de eilanden.

Ik zie „The West Indies" uiteindelijk met de andere autonome en zelfbewuste gebieden in het Caribisch bekken, samen gaan met behoud van ieders historische, kulturele, sociale en staatkundige bindingen, in een supra nationale organisatie „de Caribische Gemeenschap".

De Hope Botanical Gardens te Kingston genieten tot ver buiten Jamaica bekendheid.

Jamaica heeft vele, en daaronder zeer luxueuze, hotels. De ingang van het „Myrtle Bank Hotel" in Kingston.

Aan de kust van het eiland Trinidad schijnt slechts weinig veranderd, sinds de krijgshaftige vrouwen der Caribstammen, door wie waarschijnlijk de legende der Amazone is ontstaan, hier oefenden in het schieten met pijl en boog, terwijl hun mannen veroveringstochten naar de andere eilanden der Antillen voorbereidden.

Het wapen van „The West-Indies".

ERIC DE NOORMAN — De banneling van IJsland

29-41 Als de krijger komt toelopen, ziet hij plotseling het hoofd van de Noorman boven de rand van de schuit. „Ha", schreeuwt hij, „is hij zo gelegen!" Woedend springt hij naar voren Cendrach, die bij de eerste aanroep van de man dadelijk teruggeweken was, ziet, dat de kerel Eric aanvalt. In wanhoop tast hij blindelings om zich heen naar een of ander wapen en dan voelt hij achter zich, tegen het boord van het schip, een schild. Met inspanning van al zijn zwakke krachten weet hij het zware voorwerp op te willen en op goed geluk naar de piraat te gooien. Hij is raak ook. De man valt en bliksemsnel spingt Eric nu aan boord, om hem verder onschadelijk te maken. Intussen zijn ze op het achterschip nog steeds aan het vechten, wat echter niet wegneemt, dat het aan boord komen van de Noorman is opgemerkt. Eric, die nu ook weer gewapend is en gereed staat, voor zijn leven en bezit tot het uiterste te vechten, schreeuwt: „Hierheen, mannen van Eric!" Maar tussen hem en zijn weinige getrouwen bevindt zich een stelletje kerels, dat reeds woedend op hem afkomt.

Aantekeningen bij een muziekavond

ENSEMBLE „MAGYARI" geeft uitvoering in Societeit Asiento

De CIMBAAL en de CLAVECIMBEL

Willemstad. — Op 8 november a.s. zal in Sociëteit „Asiento" onder de titel „Cascade musicale" een uitvoering gegeven worden door het ensemble „Magyari". Directe aanleiding tot deze muziekavond was de schenking door de V.G.K.S. van een Hongaars cimbaal aan het ensemble „Magyari", en dit ensemble wil nu zijn dankbaarheid hiervoor tot uitdrukking brengen door op zijn beurt iets aan te bieden aan de V.G.K.S., en wat zou dit anders en beter moeten en kunnen zijn dan een muzikale uitvoering?

Het spreekt welhaast vanzelf, dat het pas verworven instrument hierin een plaats krijgt, en daar het voor de meeste luisteraars een onbekend speeltuig zal zijn, leek het dienstig tevoren iets daarover te vertellen. Er zal op die avond trouwens nog een ander instrument bespeeld worden, dat geen algemene bekendheid geniet, namelijk een clavecimbel.

Toch vindt dit stukje in de onbekendheid van deze twee instrumenten niet zijn enige rechtvaardiging. Er is iets, dat eigenlijk nog belangrijker is, en daarom voorgaat: is een uitvoering door amateurs. Amateur betekent liefhebber. Een amateur-musicus is dus iemand, die de muziek liefheeft, en voor zijn genoegen beoefent, iemand, die na een inspannende dagtaak te hebben vervuld, nog de energie en het enthousiasme kan opbrengen om zèlf muziek te gaan maken. Zo iemand leert natuurlijk vrijwel nooit zijn instrument zo perfect te beheersen als een beroepsmusicus, die de gehele dag de tijd heeft om zich te wijden aan de vervolmaking van zijn techniek en zijn interpretatie. **Daarom moeten professional en amateur naar verschillende maatstaven worden beoordeeld, van de eerste mag een feilloze techniek worden verwacht, terwijl aan de laatste een minimum-eis moet worden gesteld: het vertolkte werk moet aanvaardbaar zijn, het moet voor het auditorium plezierig zijn naar hem te luisteren, maar zo nu en dan een foutje mag hem niet al te zwaar aangerekend worden.** De grootste zonde die een amateur kan begaan is dan ook het in publiek reproduceren van een werk, dat eisen stelt die zijn capaciteiten te boven gaan: zo wordt een muziekstuk verminkt, het publiek verveelt zich, de componist krijgt ten onrechte een slechte reputatie, en de amateur-musicus blijft zelf onbevredigd, omdat hij zijn doel niet bereiken kan. Als de amateur-musicus deze zonden niet begaat, kan hij binnen de bovenomschreven beperkingen net zo veel muziekgenot verschaffen als de beroepsmusicus.

Er is dan ook geen enkele reden, waarom men met opgetrokken neus aan een amateur-muziekavond zou moeten voorbijgaan, er is niets minderwaardigs aan.

Integendeel: waar het merendeel der mensen niet in staat is zichzelf te amuseren, getuigen zij die het wèl kunnen in dit opzicht juist van een positivisme, dat hen in gunstige zin onderscheidt. Van zo'n uitvoering, waar collega's, chefs en vrienden komen luisteren, gaat voor de musici een stimulerende werking uit, die niet onderschat mag worden. In de meeste grote bedrijven in Europa en Amerika wordt tegenwoordig ook wel ingezien, dat het in alle opzichten de moeite loont, een positieve vrije-tijdbesteding onder de employé's aan te moedigen en te bevorderen. Het is prettig te kunnen constateren, dat in dit geval de V.G.K.S. dit heeft begrepen, en dat deze vereniging zijn begrip in deze heeft gematerialiseerd in de schenking van een cimbaal.

Nu de technische kant van de zaak. Cimbaal en clavecimbel zijn beide snaarinstrumenten. De snaarinstrumenten zijn grof onder te verdelen naar hun wijze van bespeling. Deze kan zijn:

1-Aangestreken: viool, alt, cello, contrabas;

2-Getokkeld, met variabele snaarlengte, d.w.z. met één hand wordt de snaar door de bespeler verkort voor het voortbrengen van hogere tonen dan de grondtoon van de snaar, zoals dit op strijkinstrumenten gedaan wordt: luit, gitaar, mandoline (de strijkinstrumenten kunnen óók getokkeld worden, doch dat is niet de meest gebruikelijke speelmanier);

3-Getokkeld, met vaste snaarlengte (hiervoor zijn dus meer snaren nodig): harp, lier;

4-Getokkeld, d.m.v. een aan een toetsenbord gekoppelde mechaniek: spinet, virginaal, clavecimbel;

5-Geslagen, d.m.v. stokken: hakkebord, cimbaal;

6-Geslagen, d.m.v. een aan een toetsenbord gekoppelde mechaniek: clavichord, piano, vleugel.

Dit geeft schematisch weer, hoe cimbaal en clavecimbel aan de meer bekende instrumenten als piano en harp verwant zijn. De snaarinstrumenten zijn alle ontwikkeld uit het éénsnarige monochord, dat Pythagoras gebruikte voor zijn experimenten met toonverhoudingen, ruim 500 jaar voor Christus. Dit monochord was eigenlijk niet meer dan een kist, wäarover een snaar gespannen was, die met een verschuifbare kam verkort kon worden om hogere tonen voort te brengen. In de Middeleeuwen ging men die kist met steeds meer snaren bespannen, die van verschillende lengten waren, en dus verschillende tonen voortbrachten. Zo ontstond het hakkebord, dat bespeeld werd met stokken, voorzien van viltkoppen. In de 12de eeuw plaatste men onder de snaren van het hakkebord toetsen, voorzien van een opstaande stukje, tangent geheten; door een toets neer te drukken, sloeg de tangent tegen een snaar, waardoor die in trilling geraakte, en het zo ontstane instrument heette clavichord. In de 18de eeuw werd de hamermechaniek uitgevonden, waarbij de toets niet meer rechtstreeks de snaar aanraakt, maar een hamer met vilten kop tegen de snaar werpt; hierdoor werd het voor de bespeler mogelijk meer invloed uit te oefenen op de kwaliteit en sterkte van het voortgebrachte geluid. In zeer geperfectionneerde vorm vindt men deze mechaniek in onze piano's en vleugels.

Het Hongaarse „cimbalon" of cimbaal is een instrument, dat in het hakkebord-stadium is blijven steken; het wordt bijna uitsluitend gebruikt door de zigeuner-musici in de Oosteuropese landen, en waar het ensemble „Magyari" naast klassieke werken ook de muziek der Hongaarse en Roemeense zigeuners vertolkt (daar dankt het ensemble zijn naam aan, die, dit zij terzijde opgemerkt, eigenlijk onjuist gekozen is, **want de muziek der autochtone Hongaren,** afstammelingen der Magyaren, **die de** basis is van het folkloristische oeuvre van Béla Bartók, is van een geheel andere afkomst en factuur dan de zigeunermuziek, maar alleen daarover is een hele krant vol te schrijven!), is het cimbaal een aanwinst, die de „couleur local" van deze muziek zeker ten goede zal komen. De cimbalist slaat dus met viltkoppen de snaren aan, die tamelijk onoverzichtelijk zijn geplaatst, en vrij dicht bijeen; hij moest zich de techniek zonder leraar en zonder instructieboeken (die bestaan alleen maar in 't Hongaars) eigen maken, en het valt niet mee om op het juiste moment de juiste snaar te raken.

Het clavecimbel heet in het Italiaans „cembalo", welk woord wel ten onrechte vertaald wordt als „cimbaal", maar het wijkt van het hiervoorbesproken cimbaal af, doordat de snaren getokkeld worden, en niet geslagen. Het clavecimbel heet in het Engels „harpsichord", vandaar dat men het door de radio vaak ten onrechte hoort aankondigen als „harp", maar het wijkt van de harp af, doordat de snaren niet met de hand getokkeld worden, maar door een aan een toetsenbord gekoppelde mechaniek.

Het mechanisme der klankvoortbrenging is bij een clavecimbel tamelijk eenvoudig. Door het neerdrukken van een toets gaat het achtereinde daarvan omhoog en neemt met die beweging een rechthoekig latje mee. Aan dit zogenaamde „dokje" is een plectrum draaibaar bevestigd; dit plectrum is meestal een ravenpennetje. Dit pennnetje stuit bij de omhooggaande beweging tegen de snaar, die daardoor in trilling wordt gebracht, en als reactie op die botsing springt het pennetje zelf achteruit, zodat bij het omlaaggaan van het dokje de toon niet voor de tweede maal wordt aangeslagen. Een handig uitgevonden veersysteempje zorgt voor dit laatste, en tevens voor het terugbrengen van het dokje in de juiste stand, zodat het mogelijk is reeds na zeer korte tijd de toon weer opnieuw ten gehore te brengen, zo men dit wenst. Zodra de snaar in trilling is gebracht, komt bij het neerkomen van het dokje een vilten dempertje in contact met de snaar, zodat die slechts kort kan doorklinken. Dit systeem geeft de bespeler weinig of geen zeggenschap over de toonvorming, en daarom rustte men de clavecimbels later met twee of drie manualen uit, dus twee of drie toetsenborden, ieder met hun eigen besnaring, en ook twee of drie dokjes per snarenkoor. Per manuaal is er dan één snaar voor elke toonhoogte, elk met zijn eigen dokje. Door tijdens het spelen over te gaan van het éne manuaal naar het andere, kon de instrumentalist invloed uitoefenen op de klankkwaliteit. Hiertoe zorgde men voor klankverschillen tussen de manualen, bijvoorbeeld door één rij dokjes te voorzien van ravenpennetjes als plectrum, en een andere van leertjes. De zo ontstane klankeigenaardigheden noemt men „registers", net als bij een orgel, en behalve de registerverschillen tussen de manualen kan de bespeler ook nog registers inschakelen en uitschakelen, via knoppen, of knie- of voetpedalen. Deze registers kunnen zijn een stangensysteem, waarmee de manualen gekoppeld worden, zodat bij iedere toon het hogere of lagere octaaf meeklinkt of zelfs beide, of andere, zoals het luitregister, waarbij een met vilt beklede lijst tegen de snaren van een manuaal wordt gedrukt, waardoor de klank van die snaren op die van een luit gaat lijken, of het harpregister, waarbij een lijst met gebogen pennen in aanraking komt met een snarenkoor. Er zijn ook nog andere registers, maar ieder instrument is weer anders, en sommige hebben een zeer uitgebreide registratuur, andere een meer beperkte.

Het programma, dat het ensemble „Magyari" op 8 november onder de titel „Cascade musicale" in de Sociëteit Asiento" ten gehore brengt, omvat onder meer een gedeelte van een symphonietje van Tartini, een clavecimbelconcert van de jonge Mozart, een vioolconcert van Vivaldi (uit „De 4 jaargetijden"), en enige vocale werken, en na de pauze een selectie zigeunermuziek van de Balkan, waarin het cimbalon kan worden beluisterd. Het zal nog eens worden herhaald voor de leerlingen van de hoogste klasse der middelbare scholen.

Een „voor-elck-wat-wils"-programma dus, dat aller aandacht waard is. Het is te hopen, dat de opkomst van het publiek van dien aard is, dat het voor de musici een stimulans te meer zal zijn hun vrije tijd goeddeels aan de muzen te wijden.

Hans van den Berge.

Een Italiaans clavecimbel.

Rallye naar Bagdad

door AGATHA CHRISTIE

41

„Even later kwam ik de gang doorlopen, voorbij een deur, waarop een kaartje met BOAC zat. Op hetzelfde ogenblik kwam Sir Rupert naar buiten. Ik dacht dadelijk, dat hij slecht bericht had gekregen, want hij liep anders dan anders. Snap je niet, Edward? Dat is gewoon een hinderlaag geweest. Ze hadden toen al een plaatsvervanger voor hem klaar staan en Sir Rupert heeft waarschijnlijk de kamer niet meer levend verlaten. Toen de man, die zijn rol in Bagdad gespeeld heeft, in Kaïro terugkwam, hebben ze de echte Crofton Lee in de Nijl gegooid......"

„Een fantastisch goed verhaal, Vic," was Edward van mening. „Maar er is geen schijn van bewijs, dat het wáár is wat je denkt!"

„Ja, zeker...... die puist!"

„O, stel je voor...... een puist in een nek!"

„Ja, en nog twee andere dingen. Dat kaartje van de BOAC op de deur van die hotelkamer. Even later was het verdwenen. En ik weet nog best, dat ik me daarna een ongeluk heb gezocht om het kantoor van de BOAC te vinden. Dat was nooit ergens anders geweest dan beneden in de hal, helemaal aan de andere kant. Dat is punt één.

„En punt twee is: die stewardess, die bij Sir Rupert aanklopte. Die heb ik later weergezien in Bagdad...... en wat meer zegt: bij De Olijftak! De eerste de beste dag, dat ik er naar jou kwam vragen. Toen stond ze met Catherine te praten. Ik dacht al dadelijk, dat ik haar eerder gezien had."

Na een kort stilzwijgen besloot Vic: „Je zult me moeten toegeven, Edward, dat zijn geen fantasieën van me."

Langzaam zei Edward: „Het draait allemaal uit op De Olijftak...en zelfs op Catherine. Vic, zonder gekheid, je moet heus zorgen, dat je wat aanpapt met Catherine. Vrij haar 'n beetje op, maak haar een complimentje, ga met haar naar lezingen. Dan kom je ook te weten met wie ze — buiten de Olijftak — omgaat."

„Dat zal niet gemakkelijk zijn," gaf Vic te kennen, „maar ik zal mijn best doen. Maar wat denk je van meneer Dakin? Moet ik hem dit ook gaan vertellen?"

„Ja, natuurlijk. Maar wacht nog even, 'n paar dagen. Misschien zijn we dan wat wijzer geworden."

Edward zuchtte eens en besloot: „Ik zal Catherine maar eens op een avond meenemen naar Le Select, naar de cabaret-voorstelling."

Maar deze keer voelde Vic geen spoor van jaloezie. Edwards stem had onheilspellend en ernstig geklonken.

Hij verheugde zich allerminst in de taak, die hij op zich had genomen.

Gestimuleerd door haar ontdekkingen, kostte het Vic niet zo'n grote moeite Catherine de volgende dag uitbundig hartelijk tegemoet te treden. Ze vond het verbazend aardig van haar, zei ze, dat ze haar het adres wilde geven, waar ze heur haar kon laten wassen. Want het was verschrikkelijk nodig.

Dat was volkomen waar, want Vic was uit Babylon teruggekomen, met haar donker haar roestbruin van het stof.

„Ja, het is wèl nodig!" gaf Catherine met een boosaardige blik ten antwoord. „Ben je gistermiddag in die zandstorm uitgegaan?"

„Ik heb een auto genomen en ben Babylon eens gaan bekijken," vertelde Vic. „Het was verbazend interessant, maar op de terugweg is die zandstorm opgestoken. k ben er bijna gestikt, kan ik je zeggen."

„Ja, Babylon is heel belangwekkend. Maar je moet er naar toe gaan met iemand, die er verstand van heeft," was Catherine van mening. „Vanavond zal ik je meenemen naar dat Armeense meisje. Die geeft je een kostelijke shampoonering voor weinig geld en dan ben je een ander mens!"

„Ik heb al gedacht, hoe jij je haar altijd zo keurig netjes kon houden," vleide Vic, die net deed of ze Catherine's krullen (net vette saucijsjes) buitengewoon bewonderde.

Er verscheen een lachje om Catherine's lippen en Vic bedacht, dat Edward gelijk had, wat vleierij betrof.

Toen ze die avond het kantoor van De Olijftak uitgingen, waren beide meisjes in de beste stemming. Catherine wees Vic de weg door allerlei nauwe straatjes en steegjes en bleef tenslotte voor een deur staan, die op geen enkele wijze deed vermoeden, dat zich daarachter een kapsalon zou bevinden.

Ze werden echter te woord gestaan door een alleszins deskundig uitziende jonge vrouw, die langzaam en duidelijk Engels sprak. Vic kreeg een hagelwitte wasbak te zien, met glimmende kranen en allerlei flacons en lotions op een marmeren blad.

Catherine nam afscheid en Vic liet haar haardos vol vertrouwen over aan de vaardige handen van juffrouw Ankoumian. Het duurde niet lang of haar hoofd schuimde van het zeepsop.

„Graag even, als-t-u-blieft......"

Vic bukte zich nu voorover boven de wasbak. Warm water stroomde over haar hoofd en gorgelde weg in de afvoerpijp. Opeens drong echter een weeïg zoete geur in haar neus, die haar dadelijk aan een ziekenhuis deed denken.

Een doordrenkte dot werd haar voor mond en neus gedrukt. Ze voelde, dat het haar begon te duizelen. Haar oren gonsden...... Zij worstelde, wild tegenspartelend, tevergeefs om los te komen. Toen verloor zij het bewustzijn.

Toen Vic bij kennis kwam, had zij een gevoel of zij eeuwenlang weg was geweest. Verwarde herinneringen tolden haar door het hoofd...... hossen in een auto, gekijf en gescheld in het Arabisch...... een aanval van onpasselijkheid... het vage besef, dat zij ergens in bed had gelegen, dat iemand haar arm had opgetild en een scherpe, pijnlijke prik met een injectie-naald gegeven had...... daarna diepe duisternis.

(Wordt vervolgd).

EILANDGEBIED CURACAO
MARKTEN EN HALLEN
BEKENDMAKING

De Gouvernements Vlees en Groentenhallen zullen op vrijdag 31 oktober van 3 a.m. tot 4 p.m. GEOPEND zijn, en op zaterdag 1 november (Allerheiligen) de hele dag GESLOTEN.

De Marktmeester,
C. C. PETERSON.

Het landvoogdelijk bezoek aan ARUBA

...njestad. — Z. E. de Gouverneur en mevrouw Speekenbrink hebben de ... twee dagen van hun officiële bezoek aan Aruba zeer vele instellingen ...cht. De eerste dag kwamen het San Pedro Hospitaal en de schouwburg ... de beurt.

... de schouwburg, welke op 15 ...mber a.s. officieel zal worden ...end werden de hoge gasten ...leid door F. van Drimmelen, ... de direktie voert namens de ...ting Schouwburg, de tijdelijk ...hebber de heer E. Arends, Me... Speekenbrink, op de achter... de heer Suthoff, de heer J. H. ...on, de heer L. C. M. Kerstens, ...tley Fowler en Z. E. de Gou...eur.

...eren bezocht Z. E. de Gou...r de B.L.O. school op Dakota. ...uverneur en mevrouw Spee...ink lieten zich uitvoerig voor... over de methoden die in dit ...e schoolgebouw worden toege... De heer de Hoop, hoofd van de ...l gaf de nodige inlichtingen.

... volgende bezoek gold Casa ... Hier werd de landvoogd ont... door het bestuur van de ...ing, dat thans doende is met ...ondige reorganisatie van deze ... nuttige instelling. Mevrouw ...enbrink was zo geinteresseerd ...it werk, dat zij toezegde de ... fair van de Casa Cubak welke ... speelplein van de Mont Plai...ool vanavond wel te willen ...

...der werden gisteren nog bezocht de nieuwe waterfabriek op Balashi, waar de gasten werden rondgeleid door direkteur Frans A. van Drimmelen en leidinggevend personeel van Singmaster en Breyer. Des middags ging men naar het nieuwe hotel, dat onder leiding van de heren G. de Veer (president Aruven) en Maikel Kuiperi, hoofd van het touristenbureau werd bezichtigd. In het jeugdcentrum te Tanki Leendert werden de gasten ontvangen door de heren S. Luydens en M. Franken voorzitter en secretaris van het bestuur van de club en door de bestuursleden van de Koningin Julianastichting, welke stichting door een financiële bijdrage de bouw van het centrum mogelijk maäkte. De stichting werd vertegenwoordigd door de heren J. H. Beaujon, L. Oduber, mevrouw Yarzagaray-Berkley en drs. O. Boekhoudt.

Door de jeugdige leden werd een demonstratie gegeven in weight lifting en Jossy Luydens speelde op de piano enkele Antilliaanse wijsjes, die zeer in de smaak vielen. Daartoe verzocht door mejuffrouw Alicia Dijkhoff tekende de Gouverneur een softball, als herinnering aan dit bezoek.

In de morgenuren werd ook een bezoek gebracht aan de R. K. Huishoudschool te Santa Croes. Het werd een zeer leerzaam genoegen rond te kijken in deze wel byzonder deskundig geleide school in een modern, doeltreffend gebouw.

Vandaag eindigt het officiele gedeelte van het bezoek. De gouverneur en mevrouw Speekenbrink zullen nog enkele dagen op Basiruti blijven voor een particulier bezoek en om te genieten van de strandgeneugten van Aruba.

De „DORDRECHT" kreeg motorpech

Rotterdam.. — Het tankschip „Dordrecht" van PHS van Ommeren uit Rotterdam, onderweg van Trinidad naar New Orleans kreeg dinsdag machineschade. De sleepboot Oostzee van L. Smit en Co's heeft de haven van Havanna verlaten om de Dordrecht naar New Orleans te slepen. Aan boord van de Dordrecht is alles wel.

—:—

Washington. — President Eisenhower heeft Parker Hart tot adjunct-onderminister van buitenlandse zaken voor kwesties van het Midden-Oosten en Zuid-Azië benoemd. Hart volgt Lampton Berry op, die is benoemd tot ambassadeur in Jordanië

Hiermede vervullen wij de droeve plicht kennis te geven van het overlijden op 27 oktober 1958 van onze lieve man, vader, schoonvader, grootvader en broer

AART IN 'T VELD

die de leeftijd van 51 jaar bereikte.

Zijn diepbedroefde familie,

Mevr. de Wed. G.E. in 't Veld van de Ploeg.
E.G. in 't Veld
A.C. in 't Veld
G.H. in 't Veld-Velsink
Sabrina
familie C. in 't Veld
familie Ch. Broune.

Voorselektie voor het Antilliaanse baseball-team

Oranjestad. — De Arubaanse Baseballbond heeft de nodige maatregelen getroffen voor het samenstellen van een Antilliaans baseballteam, dat op de Panamerikaanse Spelen te Caracas zal uitkomen. Het ligt in de bedoeling 18 spelers uit te zenden en voorlopig werden 23 spelers aangewezen. Er zal elke dinsdag en donderdag worden geoefend onder leiding van trainer Agapito Mayor en met de heer Pauz Ruiz als coach. Bovendien zal er elk weekend door de volledige selektie worden geoefend, te beginnen met het weekend van 8 op 9 november. Aan deze weekend-training zal ook worden deelgenomen door de vijf Curaçaose spelers, die uitgenodigd worden deel uit te maken van het officiële team. Mogelijk dat in dit verband ook enkele Venezolaanse teams zullen overkomen. Gehoopt wordt, dat Policia de Caracas 8 en 9 november drie wedstrijden komt spelen en dat Independencia Naval op 22 en 23 november overkomt.

De aangewezen spelers zijn:
Feki Caster en Eric Ponson (catchers); Luisito Ogenio en Tenchi Hoftijzer (outfielder en 1e base); Ramon Buckley (2nd base); Julian Lynch en A. Juliana (Curaçao) (3rd base); Josito Muyale en Carlos Blume (Curaçao) (shortstop); Harold Blijden, V. Elhage Curaçao) en Simeon Bryan (outfielder); Charles Ponson, L. Wilson, Crismo Angela, Freddy Isenia (Curaçao) en Chiquitin Gregorius (Curaçao) (pitcher); John Halley (utility); Robert Agunbero (pitcher); Martis Hamlet (outfielder); C. Wilson (pitcher); Papin Wilson (2nd base); R. Sharpe (catcher) en Pauz Ruiz (coach).

Met diepe droefheid geven wij kennis van het overlijden van onze geachte patroon, de heer

Aart in 't Veld

Zijn nagedachtenis zal bij ons allen steeds in hoge ere blijven. Hij was een voortreffelijke werkgever en braaf mens.

PERSONEEL VELD STORES

Oranjestad, Sint Nicolaas
27 oktober 1958.

De Kon. Ned. Vereniging
EERSTE HULP BIJ ONGELUKKEN
Afd. Aruba

...gt hierbij heel hartelijk dank aan allen die hebben bijgedragen tot het welslagen van de aktie tot aankoop van ZUURSTOFKOFFERS. De inzamelingsaktie, welke f. 921.— opbracht was een volledig succes.

Het bestuur
Kon. Ned. Vereniging
EHBO, afdeling Aruba.

Mevrouw SPEEKENBRINK opent CASA CUNA FAIR

Oranjestad. — Vanavond om zeven uur zal mevr. Speekenbrink officieel de grote fair openen, welke werd ingericht op de speelplaats van de Mon Plaisirschool. De fair, waar vele nieuwe attrakties zijn en buitengewoon veel mooie en kostbare prijzen, blijft vanavond, morgen- en zaterdagavond geopend. Volgende week vrijdag en zaterdag worden de poorten nogmaals geopend, teneinde eenieder in de gelegenheid te stellen prettige avonden te hebben en zodoende een nobel doel te helpen.

Een hoogtepunt van de feestelijkheden zal zijn de stripkaart-autorit, welke morgenavond wordt gehouden. Men kan zich voor deze interessante rit nog opgeven aan de start, welke plaats vindt vanaf half acht aan de Mon Plaisirschool, achter het stadion.

—:—

New Delhi. — Men vreest, dat nabij Radjahmoendry in Oost-India 25 personen, voor het merendeel vrouwen en kinderen, zijn verdronken, doordat een motorboot waarmee zij over de rivier de Godavari voerden, tijdens een storm omsloeg.

Openbare Verkoop van Douanegoederen

KENNISGEVING

De Adjunct-Inspecteur der Belastingen op Aruba, maant hierbij aan degenen die thans goederen langer dan dertig dagen in tijdelijke opslag in de Gouvernements-bergplaatsen of langer dan een jaar in definitieve opslag hebben opgeslagen, om binnen dertig dagen na dagtekening dezer, deze goederen alsnog af te halen.

Hij in gebreke blijven hieraan te voldoen zullen de goederen ingevolge artikel 96 der Algemene Verordening I.U. & D. 1908 in het openbaar worden verkocht.

Aruba, 28 oktober 1958.
H.W.J. van der Weide

VENEZOLAANSE 5 Y 6

Wat zal het miljoenenspel ons a.s. zondag brengen?

De commissarissen van de Hipódromo Nacional te Venezuela zijn nog steeds bezig de winnende cuadros te rangschikken, om zodoende te weten te komen hoeveel winnende cuadros er zijn. Het is nog steeds niet definitief bekend hoeveel cuadros met zes en hoeveel met vijf paarden er gevonden zijn. Van onze kant denken wij, dat de cuadros met de zes paarden ongeveer 900 bolivars zullen ontvangen en die van vijf ongeveer 30 bolivars.

Er wordt nog steeds over de „mercado libre" van de vorige week zondag jl. gepraat. Velen van deze cinco-y-seis-enthousiasten zouden liever een uitslag vol „batacazos" zien, om zodoende een „dikkere" portefeuille te kunnen ontvangen.

Van deze week denken wij, dat cinco-y-seis, zeer ingewikkeld in elin vervulling zullen zien gaan, omdat de commissarissen de zes wedstrijden, die geldig zijn voor de cinco-y-seis, zerr ingewikkeld in elkaar hebben gezet. Het zouden weer overwinningen voor de favorieten kunnen worden, maar dat denken wij niet. Jockies Pedro Jesus Gonzalez, Juan Villalobos en Emiro Atencio, hebben zich niet aan de spelregels gehouden en werden geschorst. Pedro, beter bekend als „Pilin", werd voor 5 weken geschorst; Villalobos en Atencio werden beiden geschorst voor 2 weken. Gustavo Avila en Antonio León werden beiden met 500 bolivars beboet.

De twaalf paarden, die in de primera valida zijn ingeschreven, zijn niet alle bekend. Deze race zal gaan speciaal voor leerling-jockies en er zal gereden worden voor 4 prijzen, waarvan de eerste prijs 7350 bolivars zal bedragen. Het trajekt voor deze race is 1200 meter. De exemplaren, die hieraan deelnemen, zijn: **1) Mimbi, 2) Zingaro, 3) Herminius, 4) Maria Amelia** en **5) Tapatio** vormen llave cuatro; **6) Phrenetic, 7) Bremen, 8) La Cantinera, 9) Patria Libre, 10) Tinto, 11) Su Prima** en **12) Butaca.** De favorieten voor deze eerste race zijn: **MIMBI** met jockey T. J. Cortez (handicap 48 kg.), **PATRIA LIBRE** met A. Luzardo (handicap 48 kg.) en **LA CANTINERA** met R. A. Montoya (handicap 49 kg.). Onze „batacazos" voor deze race zijn: **Zingaro, Phrenetic, Bremen** en **Su Prima.**

Het trajekt voor de segunda valida is 1700 meter, waarin 12 paarden van de 8e serie zullen deelnemen. De winnaar van deze race krijgt 8400 bolivars. De dravers, die aan deze race deelnemen, zijn: **1) Cheque** en **2) Cucarachero** vormen llave uno; **3) Agua Clara, 4) Salitral, 5) Quebraja, 6) Chapalco, 7) Salsa, 8) Sea King, 9) Hermano, 10) Fulgente, 11) Hierro Rojo** en **12) Chaparro.** Favorieten voor deze race zijn: **HIERRO ROJO** met jockey Walter Carrion (handicap 56 kg.), **SALITRAL** met Antonio J. Utrera (handicap 52 kg.) en **FULGENTE** met Carlos Cruz (handicap 50 kg.). Voor deze race is het heel moeilijk de winnaar uit te kiezen, omdat al de vermelde paarden gelijke kansen hebben. De paarden, die wij een kans geven, zijn: **Llave uno (Cheque-Cucarachero), Quebraja, Salsa, Hermano** en **Chaparro.** Het is bijzonder oppassen voor het paard **Quebraja,** aangezien de bekende energieke jockey Camacaro hem berijdt.

Weer zullen de paarden van de tercera valida met veel élan hun kleuren verdedigen, omdat ook hier vier premies aan verbonden zijn. De winnaar krijgt 8400 bolivars. De 12 paarden, die hier van start zullen gaan en die een trajekt van 1200 meter voor de boeg hebben, zijn: **1) Pelusita, 2) La Negrita, 3) Comet, 4) Gradara II, 5) Maximum, 6) Panadera, 7) Del Pina, 8) Mi Bella, 9) John Hyp, 10) Granate, 11) Chacalin** en **12) Fulgido.** Favorieten voor deze race zijn: **GRADARA II** met jockey Manuel Camacaro (handicap 51 kg.), **LA NEGRITA** met Gustavo Avila (handicap 52 kg.) en **DEL PINA** met Felix S. Garcia (handicap 50 kg.). De favorieten maken een heel goede kans op de overwinning in deze derde race, maar mocht er een „batacazo" zijn, dan geven wij de paarden, zoals **Pelusita, Maximum Granate, Chacalin** en **Fulgido** een kans.

De premie voor de cuarta valida zal 12.772,50 bolivars bedragen voor de winnaar van deze race. De paarden, die hier een 1700 meter trajekt voor de boeg hebben, zijn: **1) Monte Alban, 2) Stock, 3) Napolitano** en **4) Cangrejal** vormen llave tres; **5) Ann Hathaway, 6) Saud, 7) Negro Torres, 8) Manzanares, 9) Potasio, 10) Tonigland, 11) Condor** en **12) Bracken.** De favorieten voor deze race zijn: **CONDOR** met jockey Raul Bustamante (handicap 55 kg.), **LLAVE TRES** (met **Napolitano,** J. Rios, 54 kg. en **Cangrejal,** G. Avila, 53 kg.), en **POTASIO** met Guillermo Gavidia (handicap 52 kg.). Volgens de „maestros" van het cinco-y-seis-spel kan **Condor** of **llave tres (Napolitano-Cangrejal** onmogelijk verliezen. Aangezien deze mensen geen proteten zijn en een paard een wispelturig wezen is, versterken wij deze paarden nog met: **Stock, Negro Torres, Manzanares** en **Tonigland.**

De paarden, die in de quinta valida hun kleuren zullen moeten verdedigen, behoren tot de 9e serie. Het trajekt voor deze race is 1600 meter en de twaalf exemplaren, die hieraan deelnemen, zijn: **1) Ventola, 2) Bacarat, 3) Mandato, 4) Cancan, 5) Palanquin, 6) Treque, 7) Falsia, 8) Shuffleboard, 9) Yellow, 10) Pingo Silva, 11) Recio** en **12) Mate Amargo.** De favorieten zijn: **SHUFFLEBOARD** met jockey Raul Bustamante (handicap 53 kg.), **YELLOW** met R. D. Guzman (handicap 53 kg.) en **VENTOLA** met Luis Bolivar (handicap 49 kg.). Als Bustamante zijn best doet, kan hij zeker van zijn van de overwinning, want het paard Shuffleboard is een zeer goede draver. Mocht hij zijn middag niet hebben, dan geven wij de paarden: **Bacarat, Palanquin, Falsia** of **Mate Amargo** de kans op de overwinning.

De sexta of laatste race zal gaan voor paarden van de 5e serie, die een 1400 meter trajekt voor de boeg hebben. Voor deze laatste race is een premie van 14.737 bolivars voor de winnaar uitgeloofd. De elf exemplaren, die hier van start zullen gaan, zijn: **1) Fanful, 2) Tenorino, 3) Nordista, 4) Feudal** en **5) Mañio** vormen llave cuatro; **6) Machete, 7) Coronario** en **8) Duilio** vormen llave siete; **9) Pesquiso, 10) Ganges** en **11) Grandtully.** De favorieten voor deze laatste race zijn: **NORDISTA** met jockey Hector Revello (handicap 49 kg., **LLAVE CUATRO** (met **Feudal,** A. Aguilar, 50 kg.) en **Mañio** (C. Garcia, 49 kg.) en **MACHETE** met Guillermo Gavidia (handicap 48 kg.). De paarden **Fanful, Tenorino, llave siete (Coronario-Duilio)** en **Pesquiso** zijn dravers, waarmede rekening gehouden moet worden, want deze dravers kunnen altijd nog voor een verrassing zorgen.

Onze cuadros zien er als volgt uit:

MIMBI PATRIA LIBRE	2	ZINGARO PHRENETIC	2	MIMBI ZINGARO	2
LLAVE UNO HIERRO ROJO	2	SALITRAL SALSA	2	LLAVE UNO	1
LA NEGRITA GRADARA II	2	MAXIMUM DEL PINA	2	GRADARA II	1
LLAVE TRES CONDOR	2	CONDOR	1	NEGRO TORRES CONDOR	2
VENTOLA SHUFFLEBOARD	2	PALANQUIN YELLOW	2	PALANQUIN	1
FANFUL LLAVE CUATRO LLAVE SIETE	3	NORDISTA PESQUISO	2	TENORINO LLAVE SIETE	2
	Bs 96		Bs 32		Bs 8

Baby van 19 dagen werd aandeelhouder van de K.L.M.

Rotterdam. — De heer K.L.M. Vinke, als iedere rechtgeaarde Rotterdammer vroeg bij de tijd, is maandag — negentien dagen oud — aandeelhouder van de K.L.M. geworden.

Jhr. W. Boreel, vertegenwoordiger van de KLM in Rotterdam, overhandigde maandag de vader van Karel Leonard Michiel een aandeel van honderd gulden, terwijl de aandeelhouder de sobere plechtigheid toonde. Het waardepapier zal hem voorlopig niet ter hand worden gesteld, uit vrees dat hij het in stukken zal scheuren.

Vader Vinke, die om gezondheidsredenen niet meer mag werken, heeft reeds enige tijd bijzondere relaties met de KLM-directie. Enige tijd geleden schreef hij haar in een brief: „Mijn vrouww, die altijd zo hard moet werken, zou zo graag eens een vliegtuig van binnen zien".

Het antwoord van de KLM was een vliegtochtje boven Rotterdam. Toen het echtpaar Vinke met de geboorte van een zoon werd verblijd, kreeg het knaapje drie namen, die afgekort KLM vormden. De directie van de KLM kreeg een mooie geboortetegel en vond, dat weer iets teruggedaan moest worden. **Het cadeau werd een aandeel.**

Na zes dagen op 4000 meter diepte

Twaalf mijnwerkers te SPRINGHILL gered

Springhill. — Twaalf mijnwerkers, die zes dagen op circa 4000 meter diepte in een mijn te Springhill in Nieuw-Schotland opgesloten hebben gezeten, zijn hedenmorgen gered.

Hulpploegen slaagden erin de mannen te bereiken na een gevecht van 11 uur met een laag steen en puin van 18 meter dikte.

Gisteravond laat was men tot de ontdekking gekomen dat de mijnwerkers nog in leven waren. Bij de ingang van de mijn stonden de familieleden van de geredde mannen. Zij huilden van vreugde. Om hen heen stonden de familieleden van de 57 kompels, die nog steeds worden vermist.

Het nieuws, dat er nog overlevenden waren, kwam als een volkomen verrassing, want men had alle hoop reeds opgegeven.

Een lid van de reddingsploeg hoorde plotseling de stem van zijn oom door een ingestorte luchtschacht. Hij hoorde hem zeggen „jongens, haal wat water. Er zijn hier nog twaalf man in leven".

Men voorzag de mannen toen door een buis van hete soep en koffie. De mijnwerkers hadden geen besef van de omvang van de ramp in deze mijn, de diepste van Noord-Amerika

SPORTBERICHTEN

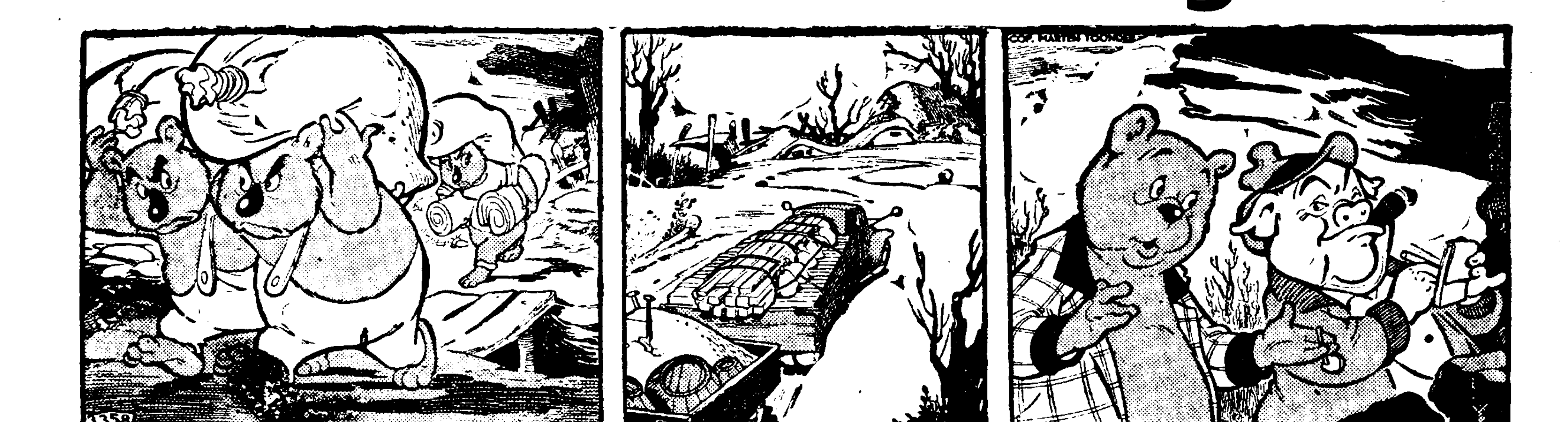
Den Bosch. — **Het voorlopig Nederlands B-elftal heeft te Den Bosch een oefenwedstrijd gespeeld tegen BVV.** De kandidaten voor Winterthur wonnen met 8-1. Bij de rust was de stand 4-1. Wegens de dikke mist werd de wedstrijd tweemaal een half uur bekort. Theunisse van Vitesse nam de plaats in van Kees Rijvers. De Feyenoordspeler was met griep naar Den Bosch gekomen en kreeg van de bondsarts dr. Pannekoek het advies onmiddellijk naar bed te gaan. Om deze reden kan Rijvers niet gekozen worden in het B-elftal dat zondag 2 november te Winterthur tegen het Zwitserse B-elftal speelt.

—x—

Eindhoven. — Te Eindhoven is een vriendschappelijke voetbalwedstrijd gespeeld tussen de Ere-Divisieclub PSV en de Duitse club Hannover 96. De Nederlanders wonnen met 2-0. Bij de rust was de stand 0-0.

Willemstad. — Hedenavond om half acht wordt in het Rifstadion de derde wedstrijd van de „play-off" tussen Rochester en Los Tigres gespeeld. Daar beide baseball-ploegen een wedstrijd won, is de ontmoeting van hedenavond beslissend voor het A-kampioenschap. Deze A-kampioen zal dan tegen Unidos uitkomen in de promotie-degradatie wedstrijden.

Heer BOMMEL en de Argwaners

3358 Het is duidelijk, dat de neven en nicht Livia niet in de ruïne konden blijven. De lente stond voor de deur — en het was te voorzien, dat de bouwval geheel in zou storten onder het geweld van de regens en de stormen van dat seizoen.

Daarom pakten ze hun schamele bezittingen in enkele zakken en verlieten de woning. Droevig waren ze er niet onder, want ze kenden de wereld en verwachtten dus geen goeds. Maar wel zonnen ze op een plan om neef Olie boete te laten doen.

„Dat beetje geld, dat ik heb afgenomen is net genoeg om een poosje in oom's herberg te kunnen wonen", zei nicht Livia. „Maar over een maand zet hij ons weer op straat — en wat dan?"

Ze wist natuurlijk niet, dat heer Bommel al aan het zorgen was. Want nauwelijks was het vervallen goed en wel verlaten of daar naderde reeds een auto met bouwmaterialen van de firma Loosgoed.

„Kijk, hier is het", zei heer Olie. „Dit boerenbedrijf is een beetje kapot. Er is een boom opgevallen en zo."

„Waardeloze sloop", beaamde de aannemer. „Dit moet tegen de grond."

„Juist", hernam heer Bommel. „En daarna moet U op deze plek een modelboerderij zetten. Zo vlug mogelijk, hoor! Er is haast bij."

BEKENDMAKING

De Gezaghebber van het Eilandgebied Curaçao, Plaatselijk Hoofd van Politie,

Gelet op:

de desbetreffende bepalingen van de „Hondenverordening 1952";

Maakt bekend:

dat binnenkort zal worden aangevangen met het doden van honden welke zonder van een geldig belastingkenteken te zijn voorzien, worden aangetroffen op de openbare wegen of op voor eenieder toegankelijk particuliere terreinen of op daartoe door de rechthebbende voor de politie toegankelijk gestelde erven en wel met betrekking tot het gebied omsloten door:

A. Enerzijds een gedeelte van de begrenzing zoals omschreven in artikel 2 van het Eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen van de 29ste juli 1953, ter uitvoering van artikel 4 eerste lid, 5 eerste lid en 8 eerste lid van de Hondenverordening 1952, t.w.:

de noordgrens van Bijgelegen tot aan het hoogtepunt 32.7 van de topografische kaart, de lijn lopende van het hoogtepunt 32.7 tot het hoogtepunt 34.5, de lijn vanaf hoogtepunt 34.5 tot het noordwesthoekpunt van Liverpool, de westgrens tot het noordoosthoekpunt van Jongbloed, de noord- en westgrens van Jongbloed tot het zuidhoekpunt van Jongbloed vanaf dit punt de west en zuidwestgrens van Zapateer, de zuidgrens van Eigendom van Sta. Rosa, de west- en noordgrens van Amsterdam, de zuidoostgrens van Eigendom van Sta. Rosa tot het noordwesthoekpunt van Sta. Rosa, de noord- en oostgrens van Sta. Rosa, de lijn van het zuidoosthoekpunt van Scherpenheuvel, de noord- en westgrens van Scherpenheuvel tot aan het zuidwesthoekpunt van Scherpenheuvel, de zuidgrens van Scherpenheuvel, de oost- en zuidgrens van Zuurzak en de westgrens van het Lagoen Jan Thiel.

B. Anderzijds de navolgende wegen:

weg leidende tussen nieuwbouw Brievengat en Traai Seroe — Corryweg — Snipweg — Rotonde Groot Kwartier — Rijkseenheid Boulevard — Fokkerweg — Rotonde Schottegatweg Oost — Caracasbaaiweg — Architectenweg — Druifweg — tot aan de Caraibische Zee.

Willemstad, 29 oktober 1958.
De Gezaghebber v.h. Eilandgebied Curacao,
Plaatselijk Hoofd van Politie,
M. P. GORSIRA.